24th January 1961]

by the Deputy Commissioner of Law and Order? If this was wrong information why was not action taken against the bad character?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This person did not preside over the meeting. He attended the meeting. The hand-bill was printed so that he could prove his respectability at the trial which was held.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware of the fact that this bad character is taking undue advantage of his friendship with the Deputy Commissioner of Law and Order and persecuting the merchants and hand-cart pullers in Periamet?

THE HON SRI M BHAKTAVATSALAM: I totally deny there is any friendship between the Deputy Commissioner of Law and Order and the bad character.

Mr. SPEAKER: Questions are over.

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

III.—CALLING ATTENTION TO THE WHOLESALE EVICTION OF TENANTS IN THANJAVUR DISTRICT.

Mr. SPEAKER: I have received notice under Rule 41 from the hon. Members Sri C. Muthiah and Sri T. R. Ramamirtha Thondaman calling attention of the Hon. the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance viz., the wholesale eviction of tenants in all towns in Thanjavur district.

The hon. Member Sri C. Muthiah will briefly state his case.

SRI C. MUTHIAH: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சை ஜில்லாவிலே சில முனிசிபல் நகரங்களிலே இந்தக் குடியிருப்புப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருந்துகொண்டு வருகிறது. சில மாதங்களுக்கு முன்பு சட்டசபையிலே தொழில் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களுக்கு மாத்திரம் அந்த சட்டம் அமுலாகாது என்கிற திருத்தம் வந்த பிறகு, இப்பொழுது தஞ்சை, கும்பகோணம் போன்ற இடங்களில் கடைகள் இருக்கிற இடங்களை காலிசெய்யும்படியான நிர்ப்பந்தம் இப்பொழுது ஏற்பட்டு சில இடங்களில் காலி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களாகிய சீர்காழி, திருவாரூர் ஆகிய இடங்களில் குடியிருப்பு பாதுகாப்பு சட்டம் இல்லாத காரணத்தினால், இப்பொழுது பூமியினுடைய விலை ஏற்றத்தினால் ஆறு மாத காலத்தில் எல்லோரும் அந்த நகரங்களில் உள்ள பகுதிகளை விற்று வருகிறார்கள். அதனால் டவுன்புறங்களில் வெளியேற்றும்படியான சூழ்நிலை இருந்துகொண்டு வருகிறது. சென்ற மாதம் சீர்காழியில் ஒன்பது பேர்கள் கோர்ட்டில் கேஸ் நடத்தி வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இப்பொழுது

[Sri C. Muthiah] [24th January 1961

கூட 2, 3 கேஸ்களில் ரூ. 1,000, 1,500 செலவில் ஏழைக்குடியானவர்கள் கட்டின இடத்தை இடித்துக்கொண்டு போகக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்தும் கொண்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகத்தான் அவசரமாக இந்தப் பிரேரபணையை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். கோர்ட்டில் போனால்கூட அதற்காக 'ஸ்டே' கிடைக்கவில்லை. கிராமப் புறங்களில் இந்தப் பாதுகாப்பு கொடுத்த பிறகு நகர் புறங்களுக்கும் இது அவசியமாக இருக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் இந்தப் பாதுகாப்பு கொடுத்த பிறகுகூட, அந்த இடத்தை காலி செய்யாவிட்டாலும்கூட மரங்களை வெட்டி தொந்தரவு கொடுப்பதினால் நாங்கள் அதற்காக தலையிட்டு சமாதானம் செய்வதிலேயே எங்கள் நேரம் பூராவும் போய்விடுகிறது. நாங்கள் அங்கு போய் கஷ்டப்பட்டு சமாதானம் செய்தாலும் கூட, மறுபடியும் மரங்களை வெட்டி தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல் டவுன்புறங்களில் இப்பொழுது சமாளிக்க முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வருவதற்குக் கூட நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். வாங்குகிறவர்கள் தான் இப்பொழுது ஸ்டாம்பு ட்யூடி கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. விற்கிறவர்கள் ஒருவிதமான வரியும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. வாங்குகிறவர்களைப்போல் விற்பவர்களும் ஸ்டாம்பு ட்யூடி கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டம் செய்துவிட்டால் நலம் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது ஒன்றும் வரி இல்லாமல் இருப்பதால்தான் விற்பவர்கள் நகர்புறங்களிலே அவசர அவசரமாக விற்றுவிடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் இந்தப் பிரச்னையை இங்கே எழுப்பிய பிறகு, இதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த பிறகு, விற்பவர்கள் இன்னும் வெகு வேகமாக விற்பார்களோ என்ற அச்சமும் ஏற்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள்கூட சீர்காழியில் ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரிப்பதற்கு இடம் வேண்டும் என்று சுற்றிப் பார்த்தோம். ஆனால் அதற்கு இடம் கிடைக்காமல் நஞ்சை நிலம்தான் கிடைக்கிறது. அரசாங்கம் தயை கூர்ந்து இதற்காக 20 லட்சம் ரூபாய் சாங்ஷன் செய்திருந்தபோதிலும், சீர்காழியில் நஞ்சை நிலத்தைத் தான் அக்விஸிஷன் ப்ரொஸீடிங்ஸ் எடுத்து ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சீர்காழியில் ரூ. 2,40,000 வருமானம் இருந்தும், 22,000 ஜனத்தொகை இருந்தும் இன்னும் அது முதல் கிரேடு பஞ்சாயத்தாக இருக்கிறது. அதை முனிஸிபாலிடி இல்லை என்று ஒதுக்கித் தள்ளாமல், உடனடியாக அதற்கு இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும். கும்பகோணம், தஞ்சை ஆகிய இடங்களில் தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது பதில் சொல்லும்போது, சமாதானம் கொடுக்காமல் நல்ல முறையில் அங்கு சட்டம் உடனடியாக வரும் என்ற சந்தோஷ செய்தியை அன்புடன் சொல்லவேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

24th January 1961]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member wanted elucidation on many points. However, I will confine myself to the subject given notice of by him. 9–30 a.m.

It has been brought to the notice of Government that there is wholesale eviction of tenants in all towns in Thanjavur district. Presumably, the hon. Members want the Government to help the tenants from being evicted, by applying the provisions contained in the Madras City Tenants Protection Act, 1921.

The Madras City Tenants Protection Act, 1921, was originally enacted with the main object of safegauarding tenants from eviction from residential buildings in the City of Madras. In 1955, the Act was amended so that it could be extended to other municipal towns and to areas within a radius of five miles from municipal towns where similar conditions prevailed and where there was real hardship. It was not however clearly provided in the Act at that time whether the protection from eviction was available also to the tenants of non-residential buildings. Advantage was taken of the above position by tenants of non-residential buildings. The protection from eviction thus enjoyed by the tenants of non-residential buildings was not consistent with the object for which the principal Act was enacted. It was therefore decided to restrict the protection afforded by the Act to tenants of residential buildings only and the Act was accordingly amended in 1960, making however an exception in the case of City of Madras and four municipal towns of Coimbatore, Madurai, Salem and Tiruchirappalli, where the protection extends also to tenancies of non-residential buildings.

In Thanjavur district the Madras City Tenants Protection Act, 1921, has already been extended to the municipal towns of Kumbakonam, Mayuram, Thanjavur and Nagapattinam and to the Tiruvadamarudur village in Kumbakonam taluk. The eviction proceedings referred to by the hon. Members should therefore be in respect of non-residential buildings only which have lost protection under the Act after the passing of the Amendment Act of 1960. If therefore protection has to be afforded in the case of non-residential buildings also in these places legislation will have to be undertaken in this regard. Hhe necessity for such a legislation has been recently examined on a request from some of the M.L.As. from Thanjavur district and it was considered not necessary as it will be inconsistent with the object of the Act, viz., to afford protection to tenancies of residential buildings only.

It may thus be seen that there is no urgent action for Government to take in the matter.

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

RR. SPEAKER : We shall continue the discussion on the Governor's Address. To-day, the hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram will speak first.